

Συμβούλιο της Επικρατείας 4694/1987, Τμ. Α'

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 44/88 σελ. 1137

Περίληψη: Η προθεσμία αναγγελίας εργατικού ατυχήματος, σε περίπτωση επιγενομένης μετά το βίαιο συμβάν επιδεινώσεως της υγείας του παθόντος, αρχίζει αφ' ότου καταστούν εμφανείς οι από την επιδείνωση αυτή δυσμενείς συνέπειες. Δεσμευτική η γνωμάτευση της Υγειονομικής Επιτροπής για την ύπαρξη επιδεινώσεως και για το χρόνο επελεύσεώς της.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Δικηγόρος: Κ. Στογιαννόπουλος

Κατά τας διατάξεις των άρθρων 21(1) και 22 του δια της υπ' αριθ. 57440/31.1.38 αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας εγκριθέντος Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος του ΙΚΑ (φ. 33 τ.Β'), το ατύχημα, είτε εργατικόν, είτε εκτός εργασίας, πρέπει να αναγγέλλεται εις το υποκατάστημα του Ιδρύματος εντός αποκλειστικής προθεσμίας πέντε ημερών. η Τοπική Διοικητική Επιτροπή δύναται εν τούτοις να δεχθεί και εκπροθέσμιους δηλώσεις, όταν πείθεται ότι λόγοι ανεξάρτητοι της θελήσεως του δηλούντος παρηπόδισαν την έγκαιρον αναγγελίαν. εκ του λόγου όμως τούτου η προθεσμία δεν παρατείνεται πέραν του 60ημέρου από του ατυχήματος, εκτός εάν πρόκειται περί ατυχημάτων τα οποία προεκάλεσαν απόλυτον αναπηρίαν ή θάνατον του ησφαλισμένου, οπότε η εν λόγω προθεσμία δύναται να παρατείνεται μέχρι ενός ή δύο ετών από του ατυχήματος αντιστοίχως. Εξ άλλου, συγχωρείται η κατά παρέκκλισιν από των ως άνω προθεσμιών δήλωσις του ατυχήματος, αφ' ης διαπιστωθεί επιδείνωσις, συνεπεία τούτου, της υγείας του ησφαλισμένου, των προθεσμιών τούτων αρχομένων, εν τοιαύτη περιπτώσει, ευθύς αμέσως αφ' ότου καταστούν εμφανείς αι εκ της ρηθείσης επιδεινώσεως δυσμενείς συνέπειαι. Περαιτέρω, εκ των προμνησθεισών διατάξεων εν συνδυασμώ προς τα άρθρα 29 και 36 παρ. 4 του αυτού ως άνω Κανονισμού συνάγεται ότι, οσάκις ο ησφαλισμένος επικαλείται επιδείνωσιν προϋπαρχούσης παθήσεως οφειλομένην εις βίαιον συμβάν, και δη μετά την πάροδον των ανωτέρω προθεσμιών, τότε η οικεία υγειονομική επιτροπή είναι αρμοδία όπως γνωματεύση δεσμευτικώς, έναντι τόσον των ασφαλιστικών οργάνων όσον και του επιλαμβανομένου κατόπιν ασκήσεως προσφυγής Διοικητικού Πρωτοδικείου, περί της υπάρξεως και του χρόνου επελεύσεως της επιδεινώσεως, από του οποίου και άρχεται, η προθεσμία αναγγελίας του ατυχήματος (βλ. ΣΤΕ 188/83, 3461/80). Τέλος, κατά την έννοιαν των αυτών ως άνω διατάξεων, θέσιν αναγγελίας του ατυχήματος επέχει και η εις τον αρμόδιον ιατρόν του ΙΚΑ ή εις ιατρόν νοσοκομείου ή κλινικής συμβεβλημένων μετά του ΙΚΑ δήλωσις περί της ιδιότητος του παθόντος ως ησφαλισμένου του Ιδρύματος τούτου και περί του επισυμβάντος αυτού ατυχήματος, περιέχουσα περιγραφήν τούτου κατά τα συνιστώντα αυτό εξωτερικά στοιχεία, μη αρκούσης της απλής αναφοράς των συμπτωμάτων της παθήσεως (βλ. ΣΤΕ 475/87, 3333/86, 3245/81).

(1) Βλ. και την υπ' αριθ. Φ21/21/2712/86 απόφαση "περί αντικαταστάσεως του άρθρου 21 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος" (ΔΕΝ 1987 σελ. 47).